

NATUURFOTOGRAFEN OP REIS

ÉÉN MET DE NATUUR VIA DE LENS

Werner Van Steen en Marion Demanet zijn gebiologeerd door de expressiekracht van fotografie, en evenzeer zijn ze gefascineerd door de harmonie en de schoonheid van de natuur. Die twee aantrekkingskrachten weten ze op onnavolgbare wijze te verzoenen.

Werner Van Steen

Marion Demanet

“Mijn vader was een amateurfotograaf, met een eigen donkere kamer om zijn fotofilmpjes te ontwikkelen en de foto's op papier af te drukken. Tja, zo ging dat toen, hé. Ongetwijfeld heb ik als kind van hem de microbe gekregen.” Aan het woord is de internationaal bekroonde en erkende natuurfotograaf Werner Van Steen. “In 1998 ben ik via de befaamde Alaska Highway van Calgary naar Fairbanks gereisd. Daar maakte ik kennis met enkele natuurfotografen en niet lang nadien werd het mijn levenspad. Sinds 1999 ben ik bewust en specifiek gaan reizen om te fotograferen. Ik wilde mijn eigen ding doen, vanuit mijn autodidactische studie.”

ELK ZIJN EIGEN STIJL

Net als Werner kreeg Marion de passie voor de natuur – vooral de bergen – van thuis uit mee. Eerst was ze niet zo in de ban van de fotografie, maar die microbe kreeg ze al snel over van haar *compagnon de route*. “Ik vindt het prachtig om met Werner tot in de verste uithoeken van Moeder Aarde te reizen en onze passie te delen. Fotograferen doen we

“Om je open te stellen voor de schoonheid van Moeder Aarde, moet je je tijd nemen.”

“Wij zoeken de connectie met plaatsen waar je zou zeggen: hier is toch niets te zien?”

Van klimmers tot autodidact-fotografen

Eind jaren tachtig waren Werner Van Steen en Marion Demanet topklimmers in België. Pas zeven jaar geleden kwamen de twee elkaar opnieuw tegen en ze sloegen de handen in elkaar: ze maken voortaan samen reizen en fotograferen, elk vanuit een eigen drive en op een heel persoonlijke manier, op dezelfde locaties. Een professionele vorming in de fotografie hebben ze niet genoten: ze hebben zichzelf en elkaar het vak aangeleerd. Van de fotografie leven ze slechts deels: ze behouden hun artistieke vrijheid om te doen en te laten wat ze willen, omdat ze er nog een job naast hebben. Werner is al dertig jaar technisch vertegenwoordiger voor het klimmerk Petzl en Marion was productmanager in de farmaceutische branche vooraleer ze verkoopster werd bij L'Occitane en Provence.

NIET KIJKEN, MAAR ZIËN!

Door hun manier van werken en reizen, afgestemd op de natuurfotografie, nemen Marion en Werner afstand van de jachtige, wat oppervlakkige manier van leven die ons Westers zo eigen is. “Om je te kunnen openstellen voor de ontroering die je ervaart bij de schoonheid van Moeder Aarde, moet je de tijd nemen. Voor ons komt de connectie met de natuur immers op de allereerste plaats.”

Of het nu Siberië is, of IJsland of Patagonië... overal blijven Werner en Marion veel langer op één plaats dan de meeste mensen. “Omdat we niet vluchtig willen passeren, maar verbinding willen zoeken en willen verstillen, om de plek te doorvoelen en echt te *ziën*. Je zou verstandig staan van de enorme rijkdom die je dan ontdekt, ook op plaatsen waar je bij een eerste aanblik misschien zou zeggen: hier is toch niets te zien?”

OUTDOOR MEETS FOTOGRAFIE

De bizarre vormen van een stokoude knoestige boom onder een betoverende Melkweg, een herfstgekleurde toendra of een overvliegende condor... Meer moet het voor Werner en Marion soms echt niet zijn. Om welbepaalde exclusieve beelden te maken, begeven ze zich anders wel wetens en willens naar onherbergzame en uitdagende locaties, ver verwijderd van het gedruis van mensmassa's en gemotoriseerde voertuigen. “Dat is nodig om de ziel van de natuur te voelen,” zegt Marion.

“In mijn beginjaren was de Amerikaanse fotograaf Art Wolfe vooral een inspiratie,” herinnert Werner zich. “Toevallig was ook hij eerst een klimmer, die later dieren en

landschappen ging fotograferen. We kiezen locaties in functie van wat we via onze fotolens willen ontdekken. We kunnen geen van beiden goed tegen de hitte, en bergen en koude streken blijven sowieso ons ding. We zoeken landschappen op in hun puurheid en ongereptheid, waar je weinig mensensporen aantreft: in Alaska, Patagonië, Siberië...”

Tot tranen toe bewogen

Op hun reis in Mongolië hebben Werner Van Steen en Marion Demanet de puurheid van de natuur geapprecieerd, maar tevens kennisgemaakt met de gulle gastvrijheid van de mensen aldaar. “We leefden er samen met een hele familie *eagle hunters*: vijftien mensen in een ruimte ter grootte van wat wij een living zouden noemen. Materieel hadden ze goed als niets, maar ze deelden alles. Op een bepaald moment vroegen ze ons: hoe leven jullie eigenlijk? Hun gastvrijheid, eenvoud en warmte contrasteerde zo ontzettend fel met onze leefwijze, dat de absurditeit ons tegelijk confronterend en ontroerend overkwam...”

Tijdens hun trip op het ijs in Siberië waren Werner en Marion dagelijks bijna vier uur bezig met ijs hakken en bij -40°C aan de kook brengen, om thee te zetten en gevriesdroogd eten klaar te maken. “Als je dan terug thuiskomt, ben je extra blij met vanzelfsprekend comfort als lopend kraantjeswater of een waterkoker. Het maakt je weer bewust van hoe wij hier leven.”

In 2010 was Werner in Nepal om foto's te maken van Mount Everest. Zijn drager droeg er tot boven vijftuizend meter hoogte een bekleding van vijftig kilo. “Ik vergeet nooit hoe hij de wereld te rijk was, toen ik hem op een flesje Fanta trakteerde. Dat was dan ook een flink deel van zijn dagloon waard. Die kwetsbare menselijke kant van het extreme reizen – met ziekte, ontgoocheling, frustratie, angst, eenzaamheid, armoede... – maakt een en ander herkenbaar.”

GEËNGAGEERDE MISSIE

Ze ondervinden wel dat ze het steeds verder moeten gaan zoeken. “Natuurfotografie is veel toegankelijker geworden. Mensen zijn mobieler en de digitalisering verlaagt ook de drempel. Om geen copycat-werk te maken moet je soms naar moeilijker bereikbare plaatsen trekken, vijf of zes uur met een rugzak van veertig kilo op je rug. Je moet er wat voor over hebben, zoals bijvoorbeeld in extreme koude op het ijs overnachten.”

Marion geeft onomwonden toe dat ze soms ronduit bang is. “Als je de uitdaging wil aangaan, moet je uit je comfortzone komen en het extreme opzoeken. Dat kan best confronterend zijn, en ik ben niet te beroerd om daarvoor uit te komen. Dat maakt onze reizen ook menselijk. Als we er op Facebook verhalen over vertellen, leven de mensen die ons volgen, dan ook mee, en dat is een extra stimulant voor ons. Via onze foto's willen we hen immers bewuster maken, zodat ze ook aan de volgende generaties denken en de natuur respectvol bejegenen.” ☺

www.wernervansteen.com
www.mariondemanet.com

“Het spel van het licht bij een opkomende of een ondergaande zon is adembenemend.”

naast elkaar op dezelfde locatie, maar ieder op zijn persoonlijke manier.”

Werner heeft vaak al maanden van tevoren in zijn hoofd wat hij waar en wanneer precies wil fotograferen. “Hij kan uren wachten om het exacte moment te kunnen capteren dat hij zich had voorgesteld. Voor een shot van een ijsvogel heeft hij ooit zes maanden moeten proberen,” vertelt Marion. Zelf plukt veeleer in op haar gevoelsbeleving: “Wat zegt deze plaats mij?”

Werner heeft Marion bijgebracht om geduldig te zijn en door te zetten. Aan de andere kant leert Marion Werner om met de tegenslagen om te gaan die zich bij natuurfotografie vaak voordoen, en open te staan voor verrassingen. De speelsheid van Marion, waarin toeval een hoofdrol speelt, is perfect complementair met de doorgedreven regie van Werner. Ze maken op dezelfde plaats foto's, maar soms met heel uiteenlopende resultaten.

GEBARSTEN IJSSCHOTSEN

Tijdens een reis begin dit jaar naar Siberië brachten ze zeven dagen door op het ijs van

het dichtgevroren Baikalmeer, bij temperaturen van min veertig graden Celsius. “Dan ben je blij met een sponsor als Elements bvba, die je met de dikste Patagonia-donsjas uitgerust heeft! We hebben er vastgesteld dat de composities van onze foto's steeds meer het product worden van een uitwisseling van ideeën en creativiteit,” bevestigen de beide avonturiers.

“We zijn volstrekt niet in competitie met elkaar, maar zoeken de synergie. De mooiste foto's ontstaan in co-creatie.” Hun missie is de schoonheid van de natuur over te brengen zoals zij die op allerlei plaatsen op aarde zoeken en aantreffen. Op het Baikalmeer bijvoorbeeld zijn ijsplaten tegen elkaar aan gebotst en dat levert prachtige vormen op.

“Bij een opkomende of een ondergaande zon is het spel van het licht in de ijsbarsten van een adembenemende schoonheid. Dat raakt ons enorm en dat willen we laten zien en overbrengen. Sommige van onze beelden zijn héél abstract, alsof de natuur zichzelf heeft geschilderd met penselen van de grote meesters. Tijdens lezingen die we geven, vragen mensen dan wel eens: wat is dit nu? Ze willen graag dat dingen herkenbaar en benoembaar zijn...”